

Som andra grund anför sökanden att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning av anbudens kvalitativa värde, genom att tilldela Carlson Wagonlit Travels anbud flest poäng när det gäller kvaliteten på de erbjudna tjänsterna trots att detta anbud inte kunde säkerställa att de erbjudna tjänsterna höll tillräckligt hög kvalitet.

⁽¹⁾ Kontrakt nr ADMIN/D1/PR/2003/131 (EGT S 143).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 26 april 2004 av Graftech International Ltd.

(mål T-152/04)

(2004/C 179/22)

(Rättegångsspråk: engelska)

Graftech International Ltd., Wilmington, Delaware (Förenta staterna), har den 26 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna K.P.E. Lasok QC och Brian Hartnett, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,
- i andra hand, med stöd av sin fulla prövningrätt ändra det ifrågasatta beslutet så att dröjsmålsräntan endast skall löpa från den 30 september 2003, eller så att dröjsmålsräntesatsen sänks,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser ett beslut av kommissionen, vilket meddelades genom skrivelse av den 17 februari 2004, att kräva att sökanden betalar en räntesats på 8,04 procent, istället för 6,04 procent, på de böter som ålagts av kommissionen den 18 juli 2001 ⁽¹⁾.

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande att kommissionen agerade rättstridigt då den valde att tillämpa den högre av de två möjliga räntesatserna. Enligt sökanden berodde förseningen med betalning av böterna, eller med inlämnandet av en acceptabel finansiell garanti avseende dessa, på att kommissionen hade godtagit att sökanden inte kunde betala böterna, och på båda parter ansträngningar för att komma överens om en acceptabel finansiell garanti. Sökanden gör gällande att den,

mot bakgrund av sitt beslut att väcka talan mot beslutet om åläggande av böter samt karaktären av och innehållet i de förhandlingar som skedde godvilligt, inte kan behandlas som en försumlig betalare.

Vidare gör sökanden gällande att kommissionen åsidosatte artikel 86.5 i förordning nr 2342/2002 ⁽²⁾.

Sökanden gör även gällande att kommissionens agerande väckte berättigade förväntningar hos sökanden om att en räntesats på 6,04 procent skulle komma att tillämpas.

Sökanden anför att principen om god förvaltningssed åsidosattes genom att kommissionen vägrade acceptera en lämplig finansiell garanti. Sökanden gör även gällande att kommissionen underlät att ge klart besked om att den högre räntesatsen skulle komma att tillämpas under förhandlingstiden.

Slutligen gör sökanden gällande att det ifrågasatta beslutet är oproportionerligt. Enligt sökanden är syftet med den tillämpade dröjsmålsräntesatsen att avskräcka från förhållningsförsök och inte att bestraffa de bona fide-förhandlingar som kommissionen villigt givit sig in i och låtit fortgå i sin egen takt.

⁽¹⁾ 2002/271/EG: Kommissionens beslut av den 18 juli 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet – Ärende COMP/E-1/36.490 – Grafitelektroder (EGT L 100, 2002, s. 1)

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, s. 1)

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 23 april 2004 av Alenia Marconi Systems S.p.A.

(mål T-155/04)

(2004/C 179/23)

(Rättegångsspråk: italienska)

Alenia Marconi Systems S.p.A. har den 23 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Francesco Sciaudone.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta kommissionen att till förstainstansrätten inge samtliga handlingar avseende sökandens ansökan som denna institution förfogar över,
- ogiltigförklara och/eller ändra det omtvistade beslutet,

- vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att kommissionen fullgör sina skyldigheter enligt artikel 233 EG och, särskilt, att ansökan som ingavs den 27 oktober 1997 omprövas, och
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det omtvistade beslutet avslogs ansökan som ingavs den 27 oktober 1997, i enlighet med artikel 3 i förordning nr 17/62, av det bolag som då kallades Alenia Difesa som utgör en del av bolaget FINMECCANICA S.p.A, med anledning av att förutsättningarna för att gemenskrättsliga bestämmelser på konkurrensområdet skulle tillämpas avseende EUROCONTROL inte ansågs vara uppfyllda och tillräcklig bevisning för det påstådda missbruket, som ansökan avsåg, inte hade förebringats. Sökanden har särskilt påpekat EUROCONTROLS missbruk av dominerande ställning och den snedvridning av konkurrensen som förelåg avseende villkoren för ingående och administrationen av avtalen om utveckling av prototyper, om immateriella rättigheter (IPR), med hänvisning till avtal om tillhandahållande av utrustning avseende Air Traffic Management, men även beträffande tillhandahållande av stödåtgärder till nationella myndigheter.

Det har framför allt anförts att beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 82 EG. Detta gäller särskilt i den mån som, även om det däri i princip medges att artikel 82 EG är tillämplig på EUROCONTROL, det i förevarande fall inte anses vara relevant i den del som den ekonomiska karaktären av verksamhet avseende standardisering och stöd till nationella myndigheter som den ifrågasatta organisationen utövar, förnekas.

Utöver ovan nämnda åsidosättande, skall beslutet anses vara ogiltigt genom att kommissionen:

- a) inte har gjort en materiell prövning av det missbruk som påpekats beträffande verksamheten för standardisering, lagstiftning och tillståndsgivning samt stödverksamheten till nationella myndigheter,
- b) beslutade i sak, även om det var kortfattat, att EUROCONTROLS agerande avseende verksamheten för förvärv av prototyper och handläggningen av de därmed sammanhängande immateriella rättigheterna inte utgjorde missbruk i den mening som avses i artikel 82 EG.

Det omtvistade beslutet förefaller slutligen vara ogiltigt, eftersom det saknas en erforderlig motivering avseende den icke-ekonomiska karaktären hos vissa av EUROCONTROLS verksamheter och avseende att EUROCONTROL inte har gjort sig skyldig till missbruk i den mening som avses i artikel 82 EG.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 27 april 2004 av Electricité de France (EDF)

(mål T-156/04)

(2004/C 179/24)

(Rättegångsspråk: franska)

Electricité de France (EDF) har den 27 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Michel Debroux, Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artiklarna 3 och 4 i kommissionens slutliga beslut C (2003) 4637 av den 16 december 2003 angående statligt stöd som Frankrike beviljat sökanden och sektorerna för el- och gasindustri i form av redovisnings- och beskattningsåtgärder som antagits år 1997, i samband med en rekonstruktion av EDF:s balansräkning,
- i andra hand ogiltigförklara artiklarna 3 och 4 i det ifrågasatta beslutet eftersom EDF ålades att återbetala ett alldeles för högt belopp, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet anser kommissionen att det faktum att sökanden inte betalat bolagsskatt vid omklassificeringen av det kapitaltillskott som uppstått genom de avsättningar som skapats genom befrielsen från att betala skatt för förnyelsen av det franska högspänningsnätet, utgör ett statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden som första grund ett påstått åsidosättande av väsentliga formföreskrifter. Sökanden gör gällande att kommissionen, genom att ändra sin bedömning mellan beslutet att inleda ett förfarande och det ifrågasatta beslutets antagande utan att bereda sökanden tillfälle att yttra sig, har åsidosatt rätten till försvar.

Sökanden hävdar vidare att de ifrågasatta åtgärderna skall bedömas som en kapitalanskaffning som sökanden är berättigad till. Kommissionen har, genom att underlåta att ta ställning till detta argument, underlåtit att uppfylla sin motiveringskyldighet och gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av begreppet statligt stöd. Inom ramen för samma grund påstår sökanden även att de ifrågasatta åtgärderna inte påverkat handeln mellan medlemsstaterna och därför inte kan anses utgöra ett statligt stöd.

Till stöd för sitt andrahandsyrkande hävdar sökanden slutligen att det genom det ifrågasatta beslutet har fastställts ett högre återbetalningsbelopp än det som eventuellt skulle kunna anses berättigat.